

Пам. Криво ли ти е зашто-то говорихъ съ Милордъ Арсиора?

Бон. Не ми е криво.

Паме. Онъ е самый дворянсь, кого-то почитамъ и ми ся види да е достойнопочтенный и искренный.

Бон. Да, добръ пріатель е.

Пам. Воистинну, достойнъ е за пріательство-то ти; говори добръ и сосъ искренность; Има вси те преимущества на благородство-то и искренность-та.

Бон. [Похвалява го весма много (на себе си)].

Паме. Има голъма любовь камъ нещастнаго моего отца.

Бон. (Ако го похвалява токмо за това не е лукавство) (на себе си).

Паме. Любимый сопруже, възможно ли е да не можеме да го утѣшиме?

Бон. Да, ще го утѣшиме.

Паме. Но кога?

Бон. Кога, кога; колко-то по скоро можеме (смутень).

Паме. (Твердѣ лесно ся смутява. Колко